

Vergaderjaar 1988–1989

20 406

Instelling van een Raad voor het cultuurbeheer (Wet Raad voor het cultuurbeheer)

Nr. 8

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET EINDVERSLAG

Ontvangen 1 februari 1989

Bij de beantwoording van de in het eindverslag nog gestelde vragen en gemaakte opmerkingen heb ik de nummering van het eindverslag aangehouden.

1. Algemeen

De leden van de P.v.d.A.-fractie wensten alsnog meer duidelijkheid over de huidige aanpak van de bescherming van cultuurgoederen in rampsituaties en in oorlogstijd en over de voornemens om tot een andere aanpak te komen. Op welke wijze zijn de Inspecties Kunstbescherming, later te noemen Cultuurbescherming betrokken bij de provinciale en gemeentelijke rampenbestrijding? Welke gemeenten, respectievelijk provincies kennen een paragraaf cultuurbescherming in hun rampenplannen? Bestaat, zo vroegen deze leden tenslotte, reeds een aanwijzing of wordt overwogen in de toekomst daartoe een aanwijzing te geven?

De inspecties cultuurbescherming worden bij de rampenbestrijding betrokken middels het rampenplan. Zoals in de memorie van antwoord gesteld, is een rampenplan te karakteriseren als een organisatie-overzicht en een waarschuwings- en afsprakenschema met betrekking tot het optreden in rampsituaties. Er is mij geen model bekend waarin geen paragraaf cultuurbescherming is opgenomen. Voorts is in de taakomschrijving van de inspecteurs geregeld dat, onder voorwaarde dat het bevoegd gezag daartoe de mogelijkheid biedt, de inspecteur cultuurbescherming participeert in de rampenstaf.

3. Samenstelling

De leden van de C.D.A.-fractie vroegen of het mogelijk is de omschrijving «een zekere binding» nader te concretiseren en de grenzen enigszins aan te geven.

Zoals gesteld, de leden van de Raad zullen niet worden benoemd vanuit een oogpunt van belangenbehartiging of representativiteit. Niet zelden zullen de te benoemen leden deel uitmaken van sectoren, die onderwerp van advisering door de Raad zijn. Daar zijn nu eenmaal de deskundigen te vinden. Het gaat er dan vooral om dat die leden op

persoonlijke titel benoemd worden, derhalve zonder last en ruggespraak. Dat zij existentieel een binding hebben met het betrokken beleidsterrein moge duidelijk zijn.

7. Financiële aspecten

De leden van de C.D.A.-fractie vroegen zich af of het niet raadzaam is, gegeven ook de wenselijkheid om duidelijkheid te scheppen naar de leden van de nieuwe Raad toe, om zonder meer aan te sluiten bij het Vacatiegeldenbesluit 1988 en het Reisbesluit 1971 in plaats van slechts de mogelijkheid daartoe open te houden.

Punt 8 van de Aanwijzingen voor de wetgevingstechniek geeft aan dat het verwijzen (in een wetsvoorstel) naar regelingen van lagere orde geen aanbeveling verdient. Het Vacatiegeldenbesluit 1988 en het Reisbesluit 1971 zijn bestaande besluiten die zonder meer toepasbaar zijn op de nieuwe Raad voor het cultuurbeheer. Dat zal, zoals in de memorie van antwoord uitgesproken, ook daadwerkelijk gebeuren. Er is dus geen onduidelijkheid naar de leden van de nieuwe Raad toe. Ik geef er de voorkeur aan de Aanwijzingen voor de wetgevingstechniek ter zake te volgen.

Adviezen

De leden van de C.D.A.-fractie vroegen of de regering voornemens is de Kamer te informeren over de voortgang met betrekking tot de oprichting van de Coördinatie Commissie Cultuurbescherming. In aansluiting hierop vroegen de leden van de P.v.d.A.-fractie welke taken en welke werkwijze de in 1989 in te stellen Coördinatie Commissie zal hebben.

Ter zake van de in te stellen Coördinatie Commissie Cultuurbescherming zij opgemerkt dat het de bedoeling is een lichte coördinatie-structuur te creëren die de verantwoordelijkheden van de verschillende participanten intact laat. Oogmerk is om samenwerking in concrete situaties in het veld te bevorderen door onderling afgestemde instructies van bovenaf. Het parlement zal van het verloop op de hoogte worden gehouden.

Bij nota van wijziging, zijn in paragraaf 5 van het wetsvoorstel (Overgangs- en slotbepalingen) enkele wijzigingen van technische aard aangebracht. Eendeels betreft het aanpassingen die voortvloeien uit de inwerkingtreding van de Monumentenwet 1988 (Stb. 638) op 1 januari 1989. Anderzijds betreft het herstel van enkele misslagen in de Monumentenwet 1988 en een aanpassing ten gevolge van een amendement op het toenmalige wetsvoorstel 19 881.

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
L. C. Brinkman